

DELAVSKA POLITIKA

POLITIČEN DNEVNIK

St. 42.

V Ljubljani, sobota 20. februarja 1926.

Leto I.

V kritični dobi.

Boj je osnovna črta vseh eksistenc. Vse kar biva, rabi prostor in materialne pogoje, oboje pa skuša izpodrinuti drugim eksistencam. Biološko moremo zaznamovati boj za obstanek, ki je pasiven, v dozdvenem miru ravnovesja sil pa in boj za porast, oblast in moč, ki je aktiven. Brez takega boja ni materijelnih pogojev za eksistenco niti pri človeku, čeprav včasih ves boj prevzema za celotne skupine individualna sila in se posameznik tega boja niti ne zaveda. Človeška duša sama doživlja vsakovrstne boje. Duševne sile se primerjajo med seboj, si iščejo sorodstva in nikoli ne počivajo in hočejo ustvarjati in ustvarjajo neminljiva dela. In čim razbojitejši je boj, tem zanositejša je kultura posameznega dela človeštva, tem jačje pride do izraza individualnost tega dela, ki daje svoje oznake tvornosti vsega človeštva.

Današnji vek je v materijelnem in duševnem medsebojnem boju pač dosegel višek, boju dal vse mogoče barve, okrutnosti in zavijanja. V ospredju je vedno boj za obstanek, in sicer tako izrazito, da mu je boj za duševne pridobitve in duševne funkcije stalno podrejen, ubijan in dušen; v boju za obstanek so se današnje sile izbrusile v pretiranost, čističnost se je morala umakniti življenjskim potrebam, ki jih človek hoče na vsak način zadovoljiti in že ne izbira več potov za to.

Naša napetost sedanjega kruhovnega boja je nujna posledica časa in nujen postulat na napačnih premisah sestavljenega življenjskega ustroja prejšnjih dob. Današnje kruhorstvo in sistematično ubijanje smisla, namena in pomena človeka do človeštva, je verna slika naše »kulturnosti« in izglodanih manir, ki so navadno samo krinka praznote in duševnega pokvekarstva.

Kakor smo omenili, je boj življenjski pogoj in je neizbegljiv, daje pa silo dostojanstva, moči. Toda le toliko časa, dokler je boj prepojen in prežet s smiselno pravdom, vseh potov in izhodišč do ustvarjenega cilja. Naš boj za obstanek, v taki luči, kot ga preživljamo danes ni več boj v pravem pomenu besede, je osebnostno preganjanje sočloveka, da mu orje tla in ga stimglavi v bedo in pravočasno hiranje. Tak boj vodijo od zgoraj kapitalistične družbe, boj za obstanek pa gloda proletarijat. Družbe se ne bore toliko za obstanek, bore se za nadoblast, bore se za kapital, bore se za srednjeveške institucije, ki so umetno in spretno gojile suženjstvo.

Človek iz takozvanega četrtega razreda tem družbam ni človek, jim je samo aparat, ki naj vestno in poslušno sledi ukazom in se pokori v vsem. Boj za obstanek v Sloveniji doživlja najmočnejšo fazo, kar jih poznamo v zgodovini. Delavstvo se je v borbi za kruh izmogočilo, i telesno i duševno, življenje ni več življenja vredno, človek začne počasi pozabljati, da je človek. Zato ni prav nič čudnega, da v današnji dobi izgubljajo nekateri etično ravnovesje in iščejo utehe pri tem neizprosnem boju v vseh mogočih omamlilih: pijača, prostitucija, končno pa tatvine, samomori, ropi in umori. Na robu propada je naše delavstvo, pozabljeno od vlade, izkoriščano od kapitalističnih družb, pre-

Belgrajske debate.

Belgrad, 20. febr. Parlament nadaljuje proračunsko debato. Seveda pa je v govorih posameznih poslancev in ministrov le malo slišati o proračunu, o državnem gospodarstvu, o gospodarski politiki, marveč znova se premlevajo državnopravne teorije. Sedaj so že zopet načeli vprašanje, čigava je zasluga, da jugoslovanska država sploh obstoja. To debato je načel Pašić sam, zatrjujoč, da je to izključna zasluga naše vojske in dobrih sosedov.

Naravno je, da je na to reagiral tudi Pribičević, ki je včeraj govoril v parlamentu. Pribičevićevi govori temelje na brezmejnem sovraštvu do

Radiča, zato je tudi pretežni del svojega govora posvetil Radiču, njegovi neiskrenosti in nezanesljivosti.

Zanimivo je, da se je Pribičević izrekel proti združitvi z Bolgari, kar se komentira v poučenih krogih za veliko in nepričakovano koncesijo radikalom.

V splošnem pa je opaziti sedaj v belgrajski politični javnosti vsaj delno pomirjenje. Kljub temu pa so na delu tajne sile, ki delajo na to, da se razcepi radičevski klub. In, radikali smatrajo za dobro znamenje, da so se radičevci sprli v klubu zaradi dnevnice.

Razkrinkani madžarski režim.

Budimpešta, 20. febr. Ministrski predsednik Bethlen ima sedaj edino skrb, kako bi uredil falzifikatorsko afero, predno bo moral na zasedanje Zveze narodov. Tako zvana dopolnilna preiskava falzifikatorske afere, ki se je izvedla na zahtevo francoske policije, je končana in sedaj so izročili vse spise že parlamentarni preiskovalni komisiji. Na podlagi dopolnilne preiskave bodo sedaj izdelali dodatno obtožnico in zato je mogoče, da se izvede sodna razprava proti falzifikatorjem še pred zasedanjem Zveze narodov.

Tudi za razpravo samo je izvedel ministrski predsednik vse varnostne mere. Prvotno designirani predsednik Langer je odklonil vodstvo razprave, zato so poverili z razpravo sedaj proslulega Törekyja, o katerem je Bethlenova vlada prepričana, da bo izvedel razpravo v njenem interesu in ne bo dopustil nobene razprave, ki bi bila neprijetna za vladu ali pa le omenila politično stran cele afere.

Proti temu vladinemu načrtu vodi sedaj celokupna opozicija najhujši boj. Opozicija hoče, da se afera docela razčisti še pred zasedanjem Zveze narodov in na ta način doseže demisijska Bethlenove vlade.

Budimpešta, 20. febr. Windischgrätzov tajnik Raba je sedaj razkril vse zveze, ki jih je imel ministrski predsednik v falzifikatorski aferi. Tako je Raba izpovedal,

Pred novim pučem v Grčiji?

Atene, 20. febr. Avtokratični Pangalosov režim izziva seveda vedno znova poizkuse, vreči Pangalosa. Zato se poizkuša Pangalos z najgršimi persekucijami že v kali udušiti vsak odpor. Posebej pa je posegel s svoji mterorjem sedaj v vrsto nezanesljivih oficirjev. V opravičilo na-

Spor med fašisti.

Rim, 20. febr. V prihodnjih dneh bo zboroval kongres provincijalnih fašistovskih udruženj. O tem kongresu se je razvnela precej glasna in živahna debata, ki pa kaže, da se hoče uveljaviti v fašistovski stranki več ostro začrtanih tendenc, ki si medsebojno zelo nasprotujejo. To različno stališče je v nekaterih provinciah povzročilo, da so odgodili sklicanje kongresa dotlej, da se pomirijo razburjeni duhovi in najde

da sta se v njegovi navzočnosti pogovarjala Nadoszy in Windischgrätz o pismu, ki ga je pisal Bethlen baronu Perenyju o aferi in da je Windischgrätz pri tej priliki izrečno omenil, da je Bethlen o celi akciji dobro poučen in Windischgrätz ni mogel razumeti, zakaj pisari Bethlen pisma. Nadoszy mu je nato pojasnil, da bi Bethlen rad dosegel, da bi se o aferi zvedelo šele po ženevski konferenci in je pisal pismo le v svrhu morebitnega dokaza, da ni z afero v nobeni zvezi.

Budimpešta, 20. febr. Tudi Gömbös, ki se je doslej znal izogniti krivdi v falzifikatorski aferi, je bil od vsega početka o celi stvari dobro poučen. O tem je tudi izpovedal Windischgrätzov tajnik Raba, ki je izjavil, da je bil Gömbös o celi aferi dobro poučen in se je o tem razpravljalo tudi v njegovi navzočnosti.

Najbolj zanimiva pa je Rabova izpoved o tem, da je v falzifikatorski aferi sodeloval tudi Ludendorff. Med Ludendorffom in Windischgrätzom so se izmenjavala pisma in Ludendorff je bil v podrobnostih posvečen v celo falzifikatorsko afero.

Na izrečno vprašanje, v koliko je bil poučen o aferi tudi Bethlen, je izjavil Raba, da je Bethlen vedel o vsem in Windischgrätz je sproti obveščal Bethlena o vseh fazah, ki so jih podvzemali v falzifikatorski aferi.

vaja, da je odkril v oficirskih vrstah dobro pripravljeno zaroto naprjeno proti sedanjemu režimu, ki mu nujno narekuje najenergijejšo protiukrepe. Zato je zaukazal aretirati in deportirati na nek otok večje število »zarotnikov«.

kompromis. Spor med fašisti je nastal predvsem v vprašanju oblasti v provinciah. Intransigentni zahtevajo, da bodi provincijalni tajnik najvišji faktor v provinci. Zmernejši uveljavljajo, da bodi prefekt oni, ki naj ima v provinci vso oblast. Nekateri pa iščejo med obema strujama srednjo pot, ki naj bi bila ta, da bi bili provincijalni tajniki obenem tudi provincijalni prefekti.

ra se, mogoče da zasine dan, ko bo moglo razbičano delavstvo stopiti z Golgate in človeštvu za vekomaj pokazati svoje geslo: v združenju je naša moč.

Izhaja vsak delavnik ob 11. dopoldne.

Uredništvo je v Ljubljani, Breg štev. 12./II.

Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo.

Uprava: Ljubljana, Breg 10-12. pritličje.

Cek. račun: 14.335. Reklamacije se ne frankirajo.

Naročnina za državo SHS znaša mesečno: v Ljubljani in po pošti 20.— Din, po raznašalcih izven Ljubljane 22.— Din, za inozemstvo mesečno 32.— Din.

Malih oglasov, ki služijo v posredovalne in socialne namene delavstva ter nameščencev, stane vsaka beseda 50 para. Debela tiskana beseda stane 1.— Din. Malih oglasov trgovskega značaja, stane beseda 1.— Din. V oglašnem delu stane petitna enostolpna vrsta 2/25 Din. Pri večjem številu objav popust.

KONFLIKT V ČESKEM PARLAMENTU.

Praga, 20. febr. Umevno je, da se je razvila o Beneševem zunanje-političnem ekspozeju živahna, burna in mestoma zelo zanimiva debata. Vsaj je opozicija poizkusila vsa sredstva, da razkrinka šovinistično politiko koalicijske vlade v pogledu narodnih manjšin. Ravnotako pa je opozicija načela znova vprašanje o priznanju sovjetske Rusije, ki je ravno zadnje čase zanimalo vso politično javnost in je bilo pričakovati, da se bo priznanje že sedaj izvršilo. Senzacionalno je zato učinkovalo odkritje kom. poslanca Hakena, da so češki generali preprečili priznanje sovjetske Rusije.

SCHULTZEJEVO ZASLIŠANJE.

Berlin, 20. febr. Schultzeja, ki se je sam javil policiji, so tekom včerajšnjega dneva zaslišali. Tekom zaslišanja se je ugotovilo, da se Schultze v Berlinu ni bavil s ponarejanjem frankov in tudi ni bil v nobeni zvezi s preskrbo papirja, ki so ga uporabljali pri ponarejanju frankov. Po Schultzejevi navedbi, papirja za ponarejanje frankov niso dobili iz Nemčije. Kolikor se more sedaj presoditi, bo Schultzeju le težko dokazati direktno krivdo in ga tudi Nemčija ne bo izročila. Ko je francoska vlada zvedela o Schultzejevi aretaciji, je poslala v Berlin komisarja Doulceta, da prisostvuje Schultzejevemu zaslišanju.

MUSSOLINI — BOLAN?

Rim, 20. febr. V Italiji se trdovratno vzdržuje vest, da je Mussolini težko bolan in da se bo moral podvreči težki in nevarni operaciji. Temu nasproti pa službeno glasilu „Popolo d' Italia“ demantira te vesti in zagotavlja, da je Mussolini čil in krepak in niti ne kaže nobenih znakov utrujenosti. Končno pripominja „Popolo d' Italia“, da zaslužio krepke klofute in brce vsi, ki širijo vesti o Mussolinijevi bolezn.

KOLEKTIVNA POGODBA STAVBINSKEGA DELAVSTVA V NEMČIJI.

Berlin, 20. febr. Delodajalska in delojemalska zveza stavbinske stroke sta sklenili za prihodnjo stavbno sezijo za celo državo veljavno in obvezno kolektivno pogodbo. V tej pogodbi določajo za spore, ki bi izvirali iz meznega razmerja, posebno razsodišče, ki bo obvezno razsojalo v takih sporih tako, da je onemogočena stavka in izprtje zaradi meznih sporov.

SPALNA BOLEZEN V JUŽNI RUSIJI.

Moskva, 20. febr. V južni Rusiji se je pojavila spolna bolezen. Epidemija se širi posebno močno v Ukrajini, kjer je tej bolezn v eni sami vasi podleglo skoro 100 ljudi.

Borza.

Danes notira Zagreb. Berlin 13.525 do 13.565 (13.52—13.56), Italija 228.55—229.75 (228.82—230.02), London 276.20 do 276.40 (276.17—277.37), Newyork 56.63—56.93 (56.05 do 56.95), Praga 168.08—169.08 (108.05 do 169.05), Dunaj 7.987—8.027 (7.985—8.025), Curih 10.937—10.977 (10.936—10.976).

Curih. Belgrad 9.125 (9.125), Budimpešta 72.50, Berlin 123.60, Italija 20.87, London 25.25125, Newyork 519.25, Francija 18.65, Praga 15.375, Dunaj 73.35, Bukarešta 2.225, Sofija 3.75, Atene 7.40, Varšava 64.50, Amsterdam 208.12, Bruselj 23.60, Kopenhagen 134.60, Stockholm 139.05, Oslo 108.25.

Kako so preganjali in zapirali komuniste.

Belgrajski dnevnik »Novosti«, glasilo srbskih kmetijcev prinaša v svoji številki z dne 11. februarja zanimiv razgovor s tajnikom neodvisnih strokovnih organizacij, Milivojem Kaljevičem. »Novosti« pišejo:

Zadnje dni je pustila policija na svobodo nekaj delavskih voditeljev. Celo časopisi, ki so prinašali prve dni razne verzije o predstojajočih velikih komunističnih procesih in razširjali izmišljotine o obširnem obtožilnem materialu, so sedaj prisiljeni pisati o nezaslišani blamaži policije. Naj omenimo samo slučaj Koste Novakovića, kateremu je naprtla policija že dva krat zaporno kazen, ki jo je pa sodišče v obeh slučajih anuliralo. V zvezi z aretacijo tako velikega števila ljudi, so krožile v javnosti različne domneve. Obrnili smo se zato na pravkar izpuščenega Milivoja Kaljevića, ki je dal našemu uredniku sledeče informacije:

»Kako motivira policija vašo in vaših sodrugov aretacijo?«

»Večina aretiranih je obsojena na 10 do 20 dni zaporne kazni, ki je motivirana pri enih z »vagabundstvom«, pri drugih z »apornostjo proti oblasti«, pri tretjih pa z »varanjem oblasti«. Jaz sam sem bil obsojen na 15 dni radi »vagabundstva...«

»Kako je postopala policija z vami?«

»Aretiral me je policijski komisar ob 7. zjutraj, ko sem se pripeljal iz Niša, kjer sem govoril na shodu. Na mojem stanovanju se je takoj vršila policijska preiskava, kjer sem imel čast spoznati vandalizem policije: strgali so mi slike iz sten, izruvali deske iz poda, zaplenili vse knjige in celo nepopisani papir, mene pa vklenili kot kakega razbojnika. Takega so me pripeljali na komisarijat, kjer sem ostal še pozno v noč. Okrog polnoči so prišli komisar Sokolović, uradnik Rašić in en orožnik, ki so me speljali v temno sobo. Tu so mi upognili glavo, zamašili usta in me na prav zverinski način pretepali in obreali, tako da sem imel gotove dele telesa od udarcev čisto črne. O tem imam zdravniško potrdilo. Šele 48 ur pozneje so me spravili s par sodrugi in prijatelji v kleti zloglasne »glavnjače«, kjer so nas 150 ljudi stisnili v okrog 30 kubikmetrov prostorno sobo. Osem dni smo protestirali proti tem peklom in zahtevali od ječarja, da nas vede k raportu. A o tem ni hotel slišati nikdo.«

»Čemu je po vašem mnenju podvzela policija vašo in vaših sodrugov aretacijo?«

»Čudno je, da je aretirala policija vse delavske voditelje. Brez dvoma pa je jasno že sedaj, da so aretacije v zvezi s splošnim delavskim kongresom, ki bi se moral vršiti 25.—28. januarja. Na ta način je upala policija razmajati

kongres in konsolidacijo neodvisnih delavskih organizacij, na drugi strani pa priti po številnih hišnih preiskavah do gradiva, ki bi dokazal kakršnokoli organizacijsko zvezo neodvisnih delavskih organizacij z Komunistično internacionalo. Vendar pa je ravnotako prvo kot drugo bilo policiji le v blamažo.«

Tako »Novosti«. Kaj in kako naj pa sodi razredno zavedni proletarijat o takem početju naših oblasti? Ali ni bilo še dosti reakcije in ali ne pričajo vsi dogodki in pojavi v burni zgodovini proletarskih bojov, da je reakcija le rodila odpor in večje zlo, da sta svoboda in pravo vedno porazila najhujše sovražnike in zmagala?

Na shode!

V nedeljo, 28. t. m. se bosta vršila v Črni in v Prevaljah dva velika

JAVNA SHODA,

na katere vabimo vse delavstvo iz mežiške doline.

Narodna delavska enotna fronta — najnovejša gesta.

Glasilo narodnih socijalcev »Nova Pravda«, je priobčila prejšnji teden članek, v katerem naglašajo potrebo zedinjenja ali vsaj zblizanja vseh delavskih strokovnih organizacij, pri čemer misli socijalistične, komunistične in demokratske, morda tudi klerikalne.

Demokratsko »Jutro« z dne 18. t. m. pa korigira ta članek, čes, da gre samo za združitev demokratskih in narodnosocijalnih strokovnih organizacij kot narodnih.

Nam dejansko ne bi bilo treba več pojasnjevati svojega stališča k takim vprašanjem, ker smo že večkrat naglašali, da je tista peščica delavcev, ki se sučejo okoli nar. soc. in demokratov tako majhna, da ni takrat, če se zedinijo, ne bodo pomenili niti kot kaplja v morju. Jasno pa je, da ti dve skupini spadata v en koš, ker imata obe demokratskomeščansko ideologijo, povsem enak delavski program, ki slovi na solidarizmu med buržuazijo in delavstvom, kakor demokrati.

Teh načel pa razredno organizirano delavstvo ne more nikdar sprejeti, ker ve, da je solidarizem v interesu meščanstva. Tudi ne more nihče pričakovati, da bo delavstvo meščanskim strankam delalo politične usluge za prijazen lice ali par sladkih besed, ker bi s tem samo utrjevali pozicije buržuazije.

Razredne strokovne organizacije bodo vodile svoj razredni boj nemoteno dalje; kdor je v resnici za interese delavstva, za izboljšanje delavskih razmer, naj se pridruži našim organizacijam, naj jih s svojim sodelovanjem podpira v boju proti kapitalističnemu razredu.

Gospodar današnje družbe je buržuazija in kapitalizem, kako smešno bi torej bilo, če bi delavski razred to družbo, ki ga tepe z bičem, še sam podpiral in množil nje redke vrste.

Sprejmite razredni boj, sprejmite absolutni boj za interese delavstva! Ko to storite, niste več hlapeci gospodujoče družbe, marveč tedaj postanete neodvisni samostojni ljudje, ki priznavajo, da ima tudi delavec pravico do življenja in do enakopravnosti v človeški družbi.

Brez te zavesti, brez discipline v tem boju pa ni zedinjenja, ker bi pomenilo demoralizacijo pravih delavskih načel.

Pravijo...

da je počilo, eksplodiralo, butico razneslo in razbilo pa do mozga prestrašilo radičevskega vahtarja.

V Svinjarevcu, kjer je že tudi Radić pokal, se je to zgodilo.

Ob jutranjem svitu pa je železničar-vahtar šel gledat... Pod drevesom je našel človeka brez glave videl po drevju možgane, našel v njegovem žepu dinarje.

Za policijo zagonetka: človek brez glave z ekrazitom v žepu? Policajci so rekli takoj: to je gotovo komunist, boljševik, ki brez glave celo straši radičevske vahtarje in ogroža razdrapano jugoslovansko železnico.

Da, v Svinjarevcu je to bilo, tam kjer je že Radić sam pokal.

Odkritje Tutankhamenovega groba je zbudilo svoj čas pravo senzacijo. Kolikor bolj pa prihajajo na dan razni v tej bajni grobnici zakopani predmeti, tem večje je naše začudenje. Vse dosedanje izkopnine nam pričajo o visoki stopnji davne egipčanske kulture in umetnosti. Občudovati pa moramo zlasti dovršenost Tutankhamenovega sarkofaga, ki leži v zadnjem predelu grobnice, pa zlato masko mladega Tutankhamna. Ta del grobnice je bil odprt in preiskan šele zadnje čase. V njem so našli zlati sarkofag, izdelan najnatančneje po obliki mumije. Ko so sarkofag odprli so pa še bolj obstrmeli. Našli so v njem mumijo pred tolikimi tisočletji umrlega kralja, pokrito preko glave, prsi in ramena z zlato masko, ki odraža z neverjetno točnostjo oblike davnega mladega egipčanskega kralja, ki je umrl, kakor so posneli po napisih, v osemnajstem letu starosti. Maska je izdelana z najpopolnejšo preciznostjo in umetnostjo. Popolen je zlasti izraz oči.

Zlata Tutankhamenova maska.

Zlati sarkofag.

Miroslav Krleža:

GOLGOTA.

Drama v petih dejanjih.
Prevel FERDO DELAK.

PAVEL: Torej, kaj je, ljudje? Ali gremo? Da ali ne? Pustite ga, naj sabotira! Gremo!
(Zunaj odbije ura devet. To ni isti ton kot prejšnji).

Glasovi: Gremo, gremo!

KRISTIJAN: Samo besedo! Ljudje! Za Boga! To se ne more kar tako! To ni kakor popiti liter vina. Saj to je katastrofa! Sami si bomo razbili glave! Vsi do zadnjega! Končno! Kaj je meni do sebe? Ne gre se za nas osebno! Tu se gre radi organizacije kot take! Ona je tu, o kateri se govori! Da! Da! Ona! O njej je govor! Čakajte ljudje! Prosim vas! Samo nekaj naj še rečem.

(Literarno sentimentalno sladko in depasirano govoričenje. A na to brezokusno sladko tekočino se lovijo barbarske duše kakor muhe).

Propadle bodo naše organizacije. Kadar se samo spomnim onih dolgih neprespanih noči po teh popljuvanih in zakajenih sobah, kadar se spomnim koliko je bilo treba, da smo skrpali in zbili tu eno samo omaro, in drugo omaro, jaz ne morem biti tako lahko mišljen, da bi sedaj naenkrat vrgel vse to na kocko! Dobro je! Naj bo po vašem! Dobro je! Jutri bo arsenal razvalina. Vse

ladje bodo potopljene! In Republike in torpedi, vse bo pod vodo. A sedaj vas vprašam: Kaj se bo zgodilo z dvatisočstiristodvajsetimi našimi sodrugi? Z ženami, z otroci? Oni bodo pomrli od glada. To — mi, ki imamo otroke —

KLEMENT: Mi nismo nič na kocko vrgli! Mi smo na kocko vrženi!

Glas: Tako je!

IVAN: Zato nismo tu, da deklamiramo o omarah! Ne gre za omare! Mase jutri ne smejo v arsenal! A če nam to danes ponoči ne uspe, je končano. Jutri smo vsi v luknji brez protesta! Ne smemo dati stvari v roke temnih tipov.

KRISTIJAN: Kakšni temni tipi? Tu se vedno govori vse pod masko! To je vaša hinavska metoda. Ali si zaupamo, ali si ne?

PAVEL: Ne! Ne zaupamo si!

KRISTIJAN: Razumemo se. Meni niti ni bilo do tvojega zaupanja! A gre za tisoče ljudi, ki stoje za menoj —

PAVEL: Kaj se, vraga, napihuješ! Da! Tisoč detektivov stoji za teboj! Agent!
(Vse je vzvalovilo. Prišlo bo do pretepa. Kričanje).

KLEMENT: Mir! Prosim vas! Mir!

(Kristijana in Pavla razdružijo s silo).

TOMAŽ: Saj nismo živina! Gre radi arsenala!

PETER: Kaj pravi centrala?

IVAN: Kri teče, vedno samo kri.

KLEMENT: Mir, za vraga! Kakšen način je to?

KRISTIJAN: Kaj se dereš name? Menda si ne bom dal pljuniti v obraz? Vsi lajate name

KLEMENT: Nihče tu ne laja! K stvari!

KRISTIJAN: Vi vsi ste v zraku, za Boga! Vse vaše premise so v zraku! To kar jaz govorim je najčistejši marksizem! Stvarno me pobijajte, a ne tako! To ni način, to —

PAVEL: To je že preneumno! Čemu si pustite soliti pamet? Ali res ne vidite, da sabotira? Ze celi dve uri sabotira, in čas hiti! To je sabotaža! Hoče, da zakasnimo! On že ve, zakaj to hoče!

KRISTIJAN: Mudi se vam, kaj ne? No dobro, pa pojdite! Ali vedite, da sem jaz glasoval proti temu! Dinamit! Vedno le dinamit! To so ruske metode! Kaj je onemu ruskemu pritepecu do naših stvari? Njemu je lahko razbijati po Rusiji! Tam ni nič! One lesene kolibe, svinjaki! Ničvrednost ruska! Nasedate vsakemu ničvrednežu in hohštaplerju!

PAVEL: Kuš!

KRISTIJAN: Ne bom! Tako je, kot pravim! Če bi bil pošten, bi ostal doma! Kaznjene! V lastnem mesu nosi žig kaznjence!

(Pavel violentno navali na Kristijana in ga glasno oklofutne in prevrne: hoče ga osuvali z ного, a ga ostali primejo. Zmede.)

PAVEL (se izvija): Voli! Idioli! Pustite me, za vraga!

PETER: Mi nismo voli! Res pa je, da se prav s tem dinamitom ne pomore mnogo!

(Dalje prih.)

Kultura.

REPERTOAR NARODNEGA GLEDALIŠČA V LJUBLJANI.

Drama.

Začetek ob 20. uri.

Sobota, 20. februarja: Zaprt (ob pol 20. uri »Deseti brat« v operi).

Nedelja, 21. februarja: Ob 15. uri pop. Obrt gospe Warrenove. Ljudska predstava po znižanih cenah. Izven. Zvečer zaprt (ob pol 20. »Deseti brat« v operi).

Opera.

Začetek ob pol 20. uri.

Sobota, 20. februarja: Ob pol 20. zvečer Deseti brat. Proslava 50 letnice umetniškega delovanja g. Antona Danila. Izven.

Nedelja, 21. februarja: Ob 15. pop. Trubadur. Gostovanje baritonista g. Ertla iz Beograda. Izven.

Ob pol 20. zvečer Deseti brat. Proslava 50 letnice umetniškega delovanja g. Antona Danila. Izven.

Evgen O'Neill: »Ana Christie«.

Chris Christopherson, star morinar, se ravno kar mudi v newyorškem pristanišču, kjer pred odhodom v Boston piše in veseljači. V gostilni pri »Fajmo« dobi pismo hčerke Ane, ki mu navede svoj prihod. Že petnajst let je ni videl in komaj čaka svidenja z njo. Misli, da živi na farmi pri sorodnikih, pa se moti. Ana je bila v javni hiši, katero je oblast razpustila in prostitutke zaprla. Iz kaznišnice je morala v bolnišnico, kjer so jo kmalu odpustili in sedaj se vrača k očetu — da se odpočije. Prisrčno sprejme oče hčerko in jo vzame s seboj na morje. Tu reši staro Chris mladega Mata, kurjača posrečene ladje, ki se v Ano zabubi in hoče poročiti. A tu naleti na odpor očeta, ki hoče hčerko zase. Razvije se za njo boj na nož, ki ga konča Ana s tem, da ogorčena nad moškimi, ki so ji bili vedno krivični in ki so si lastili pravico razpolaganja z njo, pove kaj je bila: prostitutka. Oba sta poražena. Oče jo potolaži, Mato zbeži od nje; a ljubezen, ki premosti vse prepade, ga privede nazaj k njej. Ljubezen, ki gori v njem, jo v njegovih očeh vedno bolj in bolj očisti in on ji vse odpusti. — To je ob kratkem vsebina tega dramsko-jako močnega, naturalističnega Neillovega dela, iz katerega žari prava krščanska ljubezen. Režija dramskega ravnatelja Golije ni bila dovolj izrazita; scenerija pa najbrže od drugod prinešena in našim razmeram prirojen, kar sklepam iz razlike v sceneriji prvega in drugega dejanja. Igranje samo pa je bilo le igranje. Nič resničnega, prepričevalnega, vedno le lovenje medlih, neizrazitih figur med katerimi se je posrečilo edino Rakarjevi tu in tam zadeti pravi ton in še tega so zabrisali njeni soigralci. V tem in temu podobnih komadih nam pa igralci le z nova dokazujejo, da so sigurni (če se pri našem gledališču sploh lahko govori o sigurnosti) le v trikoju in fraku, in da sloni vse njihovo ustvarjanje ljudi »nižjih slojev« le v kričanju in robatosti. Nablička sama, radi katere je bil komad najbrže nastavljen, in ki igra letos že tretjo vlogo tega kova, je bila kot Ana v prvem dejanju verjetna, v ostalih dveh pa je preveč prevladovala prostitutka nad izbičano žensko, ki se zaveda, da ni samo predmet s katerim lahko vsakdo svobodno razpolaga. Krčmar, težaka in natakator so tu zato, da nam označijo družbo, ki se zbira pri »Fajmostru«, ne pa, da jih občutimo kot nepotreben balast. Splošno: predstava je bila slaba.

D.

Zdravilo zoper smrt.

(Budistična legenda.)

Ko je bila Kisa Gotami omožena že leto dni, je rodila sina; toda komaj je poskusil tekati, je že umrl. Mlada mati, ki še nikoli ni videla umiranja, je zapodila sosede iz hiše. Sežgati so namreč hoteli mrlca. »Grem in poiščem zdravila za otroka.« Vzela je mrtvega otroka v naročje, šla od sosedov do sosedov, od hiše do hiše. »Ali nikdo ne ve za zdravilo mojemu otroku?« je izpraševala. Sosedje so ji pa odgovarjali: »Za boga, saj si bedasta, če iščeš zdravila mrtvemu otroku.« Ona jih je pa

zavračala: »Prav gotovo naletim na koga, ki mi razodene, kaj naj storim za otroka.« Videl jo je pa modrijan in si je mislil: »Sirota gotovo prej še ni imela nobenega otroka in me ve, kaj je smrt. Moram jo potolažiti.« In ji je velel: »Hčerka, sam ne vem sicer za zdravilo, toda poznam nekoga, ki ti ga bo dal.« — »Dobri očka, povejte mi, kdo je tisti,« je zaprosila. »Mojster, pojdi k njemu in prosí ga!« »Grem k njemu, očka!« je radostno vzkliknila. In je šla k mojstru Budi, poklonila se mu je in ga prosila. »Učenik, ali res poznaš lek za mojega otroka?« »Poznam, draga hčerka!« je zatrdil Buda. »Kaj pa naj storim?« — »Prinesi mi nekaj gorčičnih zrn,« ji je velel učenik. »Prinesem jih, samo v kateri koči jih dobim?« »V hiši, kjer še ni umrl, ne sin in ne umrla hči in kjer sploh še nihče ni umrl!« »Prav, učenik!« se je zahvalila mati. Pozdravila, vzela mrtvo dete v naročje in šla v bližnjo vas. Pri prvih vratih se je ustavila in prosila: »Ali imate nekaj gorčičnih zrn v hiši. Trebala bi jih za otroka!« »Imamo,« so pritrdili stanovalci. »Dajte mi jih!«

In ko so ji prinesli gorčična zrna, je vprašala: »Ali v vaši hiši res ni umrla še nobena hči, umrl ne sin, ne kdo drugi?« Pa so ji odgovarjali: »Ljubazna ženska, kaj tvežaš? Živih je le malo, mrtvih pa sila veliko!« »Potem pa obdržite gorčična zrna,« vrgla je zrna po tleh, »nič bi ne koristila mojemu otroku.« Šla je dalje in povsod tako izpraševala. Ko pa nikjer ni mogla dobiti zrn iz hiše, kjer se ni nihče umrl in je bilo že mračno, se je domislila: »Na lahek posel to, zdaj vem, da je otrok mrtel! V vsaki vasi je več mrtvih, kot pa živih.« In ko je tako mislila, se ji je od žalosti razdvojeno srce vzravnalo, šla je v gozd in v goščavi pustila otroka. Oglasila se je pri učeniku Budi: »Mojster, v vsaki vasi je več mrtvih, kot pa živih!« In mojster ji je odgovoril: »Ti si mislila in ravnala, kot bi bil samo tvoj otrok umrl, toda smrt je večni zakon, zapisan za vsa živa bitja.«

Križem sveta.

Srečen polet preko oceana. Brezčični brzojav nam poroča o poletu španskih letalcev v Buenos Aires zanimive podrobnosti. Ko so se letalci v Montevideu dvignili, je zavladovalo splošno razburjenje. Vse mesto je bilo pokonci in brezčične brzojavke so švigale na vse kraje sveta. Ko so zrakoplovec dospeli nad Buenos Aires, je zavladovala po vseh ulicah grobna tišina. Letalci so trikrat pluli okoli mesta in se potem spustili na reko. Nato so jih pozdravili na krovu nekega parnika mestni dostojanstveniki. Ko so skupno zapustili parnik, je bila množica tako navdušena, da letalci niso mogli dalje in se je policiji le s težavo posrečilo napraviti prosto pot. Poveljnik španskega zračnega brodograja Franco je izjavil, da se namerava takoj vrniti v Španijo, čaka le še navodil iz Madrida. Njegova pot bo dolga in bo vodila preko držav Čile, Peru, Ekvador, Kolumbo, Kuba, Zedinjene države in preko Azovskih otokov. Mogočno Kordiljersko gorovje namerava preleteti v višini 4500 metrov.

Največji hotel na svetu. V Čikagi zdaj sedaj največji hotel na svetu. Hotel bo imel 25 nadstropij in 2000 tujskih sob. Gradbeni stroški bodo znesli 5 milijonov dolarjev. Hotel bodo otvorili v letu 1927. imenoval pa se bo hotel Coolidge.

Razprava o Adamovem in Evinem popku. Christian Tobias Efraim Reinhard, drugače zelo resen pisatelj, ki je opisal tudi bolezni, katere navaja biblija, je napisal leta 1752. v Hamburgu razpravo: Razmotrivanje vprašanja, če sta imela naša pradedna Adam in Eva popke. V § 17 svoje razprave je prišel do sledečega rezultata: Dovelj, Adam in Eva nista rojena, marveč narejena, nista bila spočeta, marveč ustvarjena in kdor dvomi o tem, ta bo pogubljen. Ker je torej dokazano, da sta bila Adam in Eva ustvarjena, zato je tudi gotovo, da nista potrebovala popkov. Ker nista bila nikdar v materinem telesu, nista potrebovala popkovine in zato tudi ne popkov. — Reinhard je bil doktor arenjske učenosti in padar v Camenzu, tako se je sam podpisal pod to razpravo.

Dnevne novice.

Izpoved. Pašić je izpregovoril. Ni niti topot veliko govoril. — »Kaj hočete, tudi meni ni prave« — to je vse, kar je povedal glede Radića in vladne krize. Nato še nekaj »pojašnjeval«, končno pa hvalil hrabro srbsko vojsko, zaveznike in mednarodne pogodbe ter dodal še, čisto kratko, da so bila narodna veča in druge take ropotije, ki so si jih izmislili prečani za časa prevrata čisto odveč, da se je kratkomalo Jugoslavija ustvarila po zaslugi srbskega vojske in ne po volji in zaslugi Hrvatov in Slovencev in njihovih tedanjih narodnih svetov. Malo je govoril Pašić, pa veliko povedal. Veliko več kot Radić in vseh svojih sto in toliko javnih shodih po Dalmaciji in Hercegovini. In kakor hitro je to povedal, je bil njegov položaj v radikalnem klubu in v radikalni vladi tako čvrst in siguren, kakor malokdaj. Še Ljuba Jovanović je bil v trenutku likvidiran. Sedaj pa evili »Slovenec« in molči »Jutro«. To se pravi zabiti žebelj na glavo. Prav ima »Slovenec«, da se jezi, previdnost veleva »Jutru«, da molči. Jugoslavije ni, Jugoslavije me bo. Je in bo le velika Srbija. Za nas nič novega. Le čudimo se, da se drugi čudijo...

Težke skrbi. Radić je zopet nekaj bleknil; topot na račun nuncijske Pelegrinettije. Kaj je hotel. Napadel je že Italijo, Francijo, Romunijo, Nemčijo in celo vrsto drugih držav, povzročil je že kup mednarodnih sporov in incidentov, in ko ni bilo skoro več nobene države na geografski karti, kateri bi bil prizanesel, se je pa lotil papeške eksteritorialnosti, zajedel se je v »doyena«, kakor pravijo veliki dnevniki diplomatskega kova, nuncijske Pelegrinettije. Ta sila nevarna diplomatska komplikacija pa je imela topot ta nepričakovan učinek, da je bolj razburila Ljubljano, kakor pa Belgrad in Rim. Naš »Slovenec« je napravil iz stvari velevažen problem, ki se mora na vsak način rešiti na vročih tleh do kraja zarubljene »davčno močne Slovenije«, kakor je menda rekel Uzunović. »Jutro« je tudi tega mnenja — no, pa se bijemo za sveto Pelegrinettijevo stvar. Uvodniki v »Jutru« pa kilometrični odgovori in telegrami in interpelacije v »Slovenec« naj pričejo, da smo Sloveni posebno verzirani v diplomatskih vprašanjih in da nam je več za Pelegrinettijevo brado — če jo ima —, kakor pa za naše zarubljene kmetije in propadajočo industrijo, pa za brezposelnost povzru. Zato imamo tako velike dnevnike in tako velike stranke, da se tepejo in zavzemajo za tako »velika« vprašanja.

Nedelja v Narodnem gledališču v Ljubljani. V nedeljo, dne 21. t. m. so v Narodnem gledališču tri predstave. V operi se poje popoldne ob 15. uri Verdijska opera »Trubadur«, v drami pa se ob istem času igra drama »Obrt gospe Warrenove«. Obe predstavi sta ljudski pri znižanih cenah. Ob pol 20. uri zvečer pa je v opernem gledališču prva repriza Jurčičevega »Desetega brata«, ki se igra v proslavo 50-letnice umetniškega delovanja Antona Danila. Pri pominjamo, da so vstopnice za to predstavo že popolnoma razprodane.

Občni zbor Prostovoljnega gasilnega društva Vič-Glince se vrši v nedeljo, dne 28. t. m. ob 9. uri dopoldne v občinski posvetovalnici na Glincah z običajnim dnevnim redom. — Odbor.

Občni zbor podružnice Svoboda v Šiški se vrši dne 22. t. m. ob 8. uri v Zadržnem domu v Šiški. Udeležba vsakega člana dolžnost.

Delavki Matilda Cerar in Francka Jesenovec sta sušili na domu v Rožni dolini perilo in obleko in su pustili čez noč na drogu. Vsega se je pa usmilil »potreben« tat, ali tatitica.

Reklame

ne potrebuje

O. Bernatovič

ker se blago radi svoje kvalitete in cene samo priporoča. 83

ZIKA

je najboljša žitna kava!

Triinpetdesetkratnega morilca so ujeli v Galiciji. Je to nenormalen človek z imenom Ruzenk, ki je ubijal ženske in otroke večinoma v sadištni nasladi. Na vesti ima 53 umorov.

Lep in čednosten sinko je Josip J. Delo mu ne diši posebno, vse drugo mu rogovi po glavi. Ker mu pa rado zmanjkuje denarja, si je pred dnevi domislil originalen način za izvir svojih dohodkov. Zapretel je starišem, da jih ubije, če mu ne dajo jesti in če mu ne dajo denarja. Oče in mati sta morala klicati na pomoč stražnika, ki je zgledega sinka odpeljal v zapor.

Vlom. V soboto je v Šolskem dreveredu nekdo vlomil in pobral razne moške obleke za 1200 Din.

POZOR!

Opozarjate se, da eden par negavice z žigom in znamko (rdečo, modro ali zlato)

„ključ“

traja kakor štirje pari drugih. Kupite eden par in prepričate se. — Nogavice brez žiga „ključ“ so ponarejene.

Šport.

Nogometne tekme. Prihodnjo nedeljo se bodo odigrale nekatere zelo zanimive nogometne tekme. Zlasti zanimiva bo pokalna tekma med starima rivaloma Ljubljane t. j. SK Ilirijo in ASK Primorje.

Poleg pokalnih se bosta odigrali tudi dve prvenstveni tekmi in sicer med SK Jadranom in ŽSK Hermesom ter med njunimi rezervami. Spored tekem je: Predpoldne ob 8.30 SK Jadran rez.: ŽSK Hermes rez., ob 10.30 nastopita prvi moštvi v prv. boju. Popoldne ob 13.45 pokalni: SK Slovan: SK Slavija in ob 15.30 SK Ilirija: ASK Primorje. Vse tekme se vrše na igrišču SK Ilirije.

Ponovna izredna glavna skupščina LNP. Kakor doznavamo, je 9 klubov včlanjenih v Lj. nogom. podsavezu zahtevalo, da se skliče izredna glavna skupščina. Vzroka tej svoji zahtevi klubi ne navajajo, temveč se opirajo le na nek tozadeven paragraf pravil, kar stavlja zadevo v čudno luč.

Kot pravi športniki, ki nam leži progres športa vseh, posebno pa najbednejših naših sodrugov na srcu, želimo, da bi se razmahu ne delalo ovir. V ostalem pa smo mnenja, da od sedanjega odbora LNP nismo mi, kot proletarci, imeli koristi, a še manj smo jih imeli doslej in imeli jih bodo še manj, če se podsaveza polaste gotovi ljudje. Zatorej bo treba resno razmišljati, da si ustanovimo lastno t. j. Delavsko športno unijo.

Znani češki tenis-igralec Koželuh se mudi sedaj kot trener v Monakovem (München), Nemčija, kjer je tudi istočasno učitelj hockey-športa.

Prireditve.

Dramatični odsek »Svobode« v Šiški gostuje v nedeljo dne 21. t. m. v Borovnici. Igral bo socialno dramo Et. Kristana v 3. dej. »Zvestoba«. Prijatelji, sodrugi in sodružice, ki bi radi šli v Borovnico, da prisostvujejo tej predstavi, naj se zbere v nedeljo ob pol 12. pred glavnim kolodvorom. Lep izprehod je v Pekel pri Borovnici. Začetek predstave ob 4. popoldne. Med odmori solopetje sodružice Teran Milke. Po igri delavska himna. Vrnitev v Ljubljano ob pol 11. uri zvečer. Odbor.

TISKOVNI SKLAD ZA »DELAVSKE POLITIKO«.

II. izkaz: Ovčar Tomaž (Slovenjgradec) Din 30, Dela-Mea Franc (Slovenjgradec) Din 5, Leiler Franc (Prevalje) Din 20, Roschitz Avgust (Prevalje) Din 2, Komar Luka (Prevalje) Din 1, Verhovnik Jakob (Žerjav) Din 5, Tomazin Peter (Mežica) Din 1, Petrovič Marica (Prevalje) Din 3, Zlindra Ivan (Prevalje) Din 10, Hočnik Ignac (Leše) Din 20, Hribnik Bogomir (Guštanj) Din 30, Topolovec Anton (Prevalje) Din 23. Skupno Din 150.

Iz Mežiške doline.

14. febr. se je vršila v Zadr. domu na Prevaljah okrožna konferenca za mežiško dolino.

Sodr. Borštner je otvoril konferenco, pozdravil sodruge delegate v imenu centr. del. sveta ter predlagal, da se izvoli predsednik in zapisnikar. Izvoljena sta bila za predsednika s. Borštner, za zapisnikarja so. Topolovec.

O prvi točki dnevnega reda je govoril so. Borštner. Poročal je o izidu volitev v Del. zbornico ter pojasnjeval važnost te institucije za delavstvo. Seveda bo zbornica lahko uspešno delala samo tedaj, ako bodo tudi naše strok. organizacije delale združeno ter delo izvoljenih delegatov tudi podpirale in kontrolirale, da bodo isti delovali po direktivah svojih organizacij.

Nato je povzel besedo so. Dolinar iz Črne. Omenjal je veliko važnost okrožnih konferenc, ki danes zborujejo široko cele Slovenije. Povdarja velikansko zmago delavstva pri volitvah. Predlaga, naj bi se takšne okrožne konference večkrat vršile, kajti na takšnih konferencah se lahko naši zaupniki mnogo nauče. Končno še naglašja, da se bodo združene delavske strokovne organizacije vrgle z vso vmeno na delo za izboljšanje delavskega položaja.

K debati se je oglasil še so. Dittinger, ki je povdarjal, da se mu zdi volilni sistem z glasovnicami slabši, kakor oni z kroglicami. Sedanjí sistem se je pokazal pač dober tam, kjer imamo dobro organiziran zaupniški zbor in bi

čisto gotovo dobili več glasov, če bi se vršile volitve s kroglicami. Nadalje pravi, da se bodo v bodoče morali voditelji tesneje okleniti organizacij, če hočemo ohraniti to, kar smo si v zadnjih mesecih priborili.

Govorili so še k tej točki ss. Stern, Lepko ter ponovno Dolinar in Borštner. Končno je omenil še so. Dolinar delavske mezde ter, da bo morala bodoča Del. zbornica in strok. organizacije delati na to, da se bodo mezde kolikor veliko izenačile ter vpostavile po možnosti enoten in razmeram odgovarjajoči eksistenčni minimum. So. drug Stern predlaga nato sledeči predlog:

»Današnja konferenca nalaga poslancem našega kluba v Delavski zbornici, da usmerijo svoje prvo delovanje na to, da se sporazumno z strok. organizacijami izdela eksistenčni minimum in na podlagi istega izvedejo generalna možna gibanja v celi Sloveniji in po možnosti po celi državi.« Predlog je bil soglasno sprejet.

K drugi točki je poročal so. Dolinar. Omenil je današnje nezadostno starostno zavarovanje. Razvila se je precej živahna debata. Nekateri delegati so bili mnenja, da bo starostno zavarovanje šele tedaj pravo in dobro, ako bodo delavci svoje pokojninske zavode sami upravljali, to bo pa šele tedaj mogoče, ko bodo delavci te zavode dejansko tudi sami vzdrževali in ne bodo več odvisni od podjetnikov.

Nekateri delegati so bili zopet nasprotnega mnenja, češ, že itak dosti

plačujemo, če bi pa še to, potem bi morali delavci plačati cel prispevek za starostno zavarovanje. Tega pa delavec pri današnji minimalni plači ne more. Nekateri so povdarjali, da bi morala tudi država kot taka prispevati za zavarovanje. So. drug Verčko je predlagal naj se glede te točke skliče še ena konferenca, na katero naj se povabi tudi funkcionarje bratovskih skladnic. Predlog je bil soglasno sprejet.

K tretji točki je zopet govoril so. Borštner. Povedal je kakšnega pomena je ministrstvo za socialno politiko za delavstvo in da se bomo morali vreči z vso vmeno v boj proti ukinitvi tega ministrstva. Povdarjal je tudi, da bi se morala delavska mladina zganiti in izreči svoj odločni protest proti takšnemu početju vlade. So. drug Stern predlaga, da se vršita v Mežiški dolini dva protestna hoda in sicer eden v Črni, a drugi v Prevaljah. Dodatno k temu je predlagal še so. Dolinar, naj se vršita ta dva shoda v nedeljo dne 28. febr. 1926 z dnevnim redom »Ukinitve min. za soc. politiko«. Predlog je bil soglasno sprejet.

Glede tiska se je govorilo sledeče: So. Borštner je omenjal važnost delavskega tiska za delavstvo, da je to edino orožje s katerim se lahko delavec brani. Povdarjal je potrebo razširjanja našega tiska in apeliral na navzoče, da tudi pričnejo z intenzivnim delom v svojih področjih. Na drugi strani je pa tudi potrebno, da je tisk pisan v socialističnem duhu in programu. Da bo pa to mogoče, morajo

sodelovati vsi zaupniki in organizacije. Sklenilo se je sledeče:

»Naš tisk mora postati resnično socialističen in kot tak za vsakega delavca poučljiv, posebno pa za funkcionarje. Da bo pa to mogoče, se ustanove v vseh krajih našega okrožja, kjer imamo organizacije, redaksijski krožki, v katere izvoli vsaka organizacija po enega člana. Ta krožek ima potem nalogo zbirati material za list, ter istega tudi razširjati, kolikor največ mogoče. Na Prevaljah naj se ustanovi toliko potrebno okrožno tajništvo, katero naj bi vzdrževalo vse centrale naših organizacij skupaj, tako strokovne, politične, kulturne in gospodarske. Ti krožki naj pošiljajo potem svoj material tajništvu, isto za celo okrožje pa uredništvu. Tisk pa mora stati pod nadzorstvom organizacij v kolikor se tiče pisave in smeri.« Ta predlog je bil tudi sprejet.

Pri raznoterostih je bil še izvoljen okr. medstrokovni odbor, in sicer so bili izvoljeni v ožji odbor ss.: Topolovec Anton, Borštner Joško in Lepko Franc; v širši odbor pa vsi predsedniki krajevnih organizacij v koroškem okrožju.

Sodr. Dolinar je končno še predlagal, naj se vrši slična konferenca v teku enega meseca, katero naj skliče medstrokovni odbor.

**V DELAVSKE DOMOVE
»DELAVSKO POLITIKO«!**

Te dni izide Socialno politične
knjižnice II. zvezek

KARL MARKS

MONOGRAFIJA.

Spisal: M. BEER.

105

Strani 116. — Cena Din 20.—

Naroča se pri Zadrugi založbi
v Ljubljani, Aleksandrova c. 5.

Naznanilo preselitve.

Cenjenim odjemalcem naznanjam, da sem preselil svojo podružnico iz Prešernove ulice št. 26 v svojo lastno hišo

Prešernova ulica 14

poleg mesarja Marčana.

Priporočam se še v nadalje

Parna pekarna

Jean Schrey nasl. **Jakob Kavčič.**

„ZLATOROG“ terpentinovo milo

Pesnik mu je dal lepo ime,
kemik pa idealno sestavo.

Terpenitn je že od nekdaj znan kot izvrstno sredstvo za čiščenje madežev in ga uporablja kot tako vsaka gospodinja. Kakovost Zlatorog mila je povsod znana, kar dokazuje njegova splošna uporaba in priljubljenost.

Ta dva mogočna čistilca sta združena v „Zlatorog terpentinovo milo“ v neprekosljivo pralno sredstvo. Napravite tudi Vi poskus in kupite to idealno milo — v vsakem ti-sočem komadu je vprešan zlatnik po 10 frankov. Mogoče, da imate ravno vi srečo in najdete

cekin!

Za Zagorje

in okolico išče uprava našega lista spretno raznašalce oz. kolporterje. Oglasiti se je pisмено na upravo „Delavske Politike“ v Ljubljani. 23

Knjiga

Knafličev „SOCIALIZEM“ se kupi. Ponudbe na upravo lista. 85

Za Hrastnik in okolico iščemo raznašalca za Delavsko Politiko. — Oglasi naj se v Konzumnem društvu rudarjev v Hrastniku. 70

Šinite Del. Politiko!

V Ljubljani, na Tržaški cesti v
obeh hišah „Stan in Doma“

Produktivna zadruga ljubljanskih mizarjev F. Z. Z. O. Z.

Stavbeno, portalno in pohištveno mizarstvo, kompletne oprave za hotele, kavarne in gostilne, vile in privatna stanovanja.

Tovarna na GLINCAH pri Ljubljani.
Telefon Interurban 410.

Najcenejša in največja zaloga dvokoles, motorjev, šivalnih strojev, delov in pnevmatike. Otroški vozički različnih vrst po čudovito nizki ceni. Posebni oddelki za popolno popravilo, emajliranje in poniklanje dvokoles, šivalnih strojev i. t. d. Shranijo se preko zime. Prodaja tudi na obroke. Ceniki franco!

„TRIBUNA“ F. B. L.

tovarna, dvokoles in otroških vozičkov LJUBLJANA, 82
Karlovška cesta štev. 4.

Kdor želi kupiti prvovrsten in
poceni

PREMOG

in sploh kurivo naj ga naroči pri

„PRODUKCIJI“

osrednji zadrugi za nakup in prodajo
F. Z. Z. O. Z.

V LJUBLJANI, Tržaška cesta kolonija „Stan in Dom“.

110